

at den takst, man betaler til privathospitalerne fra regionernes side, ligger 5 pct. under det, som de offentlige sygehuses ydelser står til, og om ikke også det er korrekt, at de offentlige sygehuse hverken har problemerne med at skulle finansiere købemoms, lønsumsafgifter, afskrivninger osv., og at der derfor er en række elementer, som man skal huske at lægge oveni den pris, som privathospitalerne skal inkorporere i deres takster, og som det offentlige ikke har. For mig betyder det jo, at prisen kommer meget, meget tæt på at være den samme, uanset om man befinder sig i offentligt eller privat regi.

Kl. 12:00

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 12:00

Karl H. Bornhøft (SF):

Med hensyn til det første om alkoholbehandling er vores grundlæggende budskab jo altså, at vi vil arbejde for, at det offentlige giver det tilbud i fuldt og tilstrækkeligt omfang. Det er grundlæggende det udgangspunkt, vi har.

Med hensyn til det andet spørgsmål fra fru Birgitte Josefsen er jeg nødt til at sige, at jeg måske kunne have en fornemmelse af, at fru Birgitte Josefsen taler mod bedre vidende. Når der gives udtryk for, at den takst, der er fastsat, og som betales til en del af de private sygehuse, ligger 5 pct. under det offentlige, må jeg sige, at det ikke er rigtigt. Der er tale om – og det kan jeg jo tillade mig at sige, fordi jeg sådan set har været med i forhandlingerne, dengang jeg sad i amtet – at man har ønsket at få nogle andre aftaler med de private sygehuse; aftaler, der gik ned på 70 pct. Det kunne rent faktisk ikke lade sig gøre, for den aftale kunne ikke indgås, og det betød så, at den tidligere minister greb ind og fastsatte de her priser. Men når der bliver sagt, at det er 5 pct. under, betyder det, at det kun er under DRG-taksten, og så skal man være opmærksom på, at det offentlige faktisk kun får 70 pct. for meraktiviteten. Men alt det ved jeg jo at fru Birgitte Josefsen godt kender til, når det kommer til stykket.

Kl. 12:01

Formanden:

Fru Sophie Hæstorp Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 12:01

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg tror sådan set, at fru Birgitte Josefsen godt ved, at når det offentlige sundhedsvæsen leverer mere aktivitet efter aftale med regeringen, får de

kun 70 pct. af DRG-taksten, altså 70 pct. af, hvad en operation egentlig koster. Oven i det er de stadig forpligtet til at forske, at uddanne læger, sygeplejersker, social- og sundhedsassistenter og mange andre ting, som også løber på som udgifter i det samlede billede, når man skal se på, hvad en sundhedsbehandling egentlig koster.

Det, jeg egentlig vil spørge om, er de rigtig gode ting, som SF's ordfører nævnte i sin tale omkring effektivitet, altså at vi har et ekstremt effektivt sundhedsvæsen, og at vi har fået det, fordi vi har sat fokus på produktivitet, produktivitet, produktivitet. Men er ordføreren ikke også enig i, at der indimellem har været meget lidt fokus på kvalitet, og at amterne og især sundhedspersonalet, der arbejder ude omkring, netop har presset på for, at der også skal være plads til at se på, hvad det er for en kvalitet, vi yder i det danske sundhedsvæsen? Det er jo ikke nok at sige, at man skal have flere behandlinger for de samme penge, hvis ikke man får mere sundhed for pengene.

Hvad synes ordføreren om, at regeringen f.eks. nu siger, at den her danske kvalitetsmodel er noget, regeringen har opfundet, når jeg tror, at både ordføreren og jeg udmærket godt ved, at det var amterne, der i sin tid tog initiativ til at tale med staten om det her?

Kl. 12:02

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 12:03

Karl H. Bornhøft (SF):

Jeg vil starte med at sige, at det faktisk er uden for enhver diskussion, at de krav om øget effektivitet, som der i høj grad er fra centralt hold, og som der kan være mange gode grunde til, har resulteret i, at fokus er så rettet mod det, at fokus ikke i så høj grad kan rettes mod nogle af de andre elementer, og der er kvaliteten jo et af de vigtige. Det er så også derfor, at vi gerne vil være med til at skabe en udvikling, hvor man sørger for, at der bliver plads til den del af udviklingen, nemlig at der både tages hensyn til den kvalitet, der skal gives, og at det også foregår effektivt, for det har vi jo alle sammen en fælles interesse i.

Jeg vil så lige til sidst knytte en bemærkning til det, fru Sophie Hæstorp Andersen siger om fru Birgitte Josefsens bemærkninger, nemlig den enkle, at vi altså i det her helt specielle felt med betalingsordninger har en meget særlig form for argumentation fra Venstres ordfører, der går noget i retning af, at på lige præcis det her område